ודא אמרי דבי רבי ינאי לפי שאינו באמר ואמרה • וא"ת מנא ליה לרבי ינאי האי טעמא דלמא משום דלאו בני דעה נינהו ותניא (נקמן דף קו.) דבעינן שיתכוונו שניהם ואמאי נמי אמרינן לקמן (דף קה:) דקטנה חולצת בפטוטות וקטן נמי הוה חלץ לי לאו דאינש כתיב בפרשה כיון דלאו בני דעה נינהו וי"ל שב"ד עומדים על גבם ומורים להם לעשות חליצה כתיקנה דהכי נמי אמרינן בפרק ג' דגיטין (דף כב: ושם) דחש"ו שכתבו גט וגדול עומד על גבם דכשר ומיהו לענין חליצה שוטה לא חלץ אע"ג דב"ד עומדים ע"ג כדאמר בתוספתא לפי שיש בחליצה רבויי דברים ואין בו דעת כלל לעשות לדעת ב"ד אבל גבי גט שטוח לעשות כי גדול עומד ע"ג כשר ומחשבתו ניכרת מתוך מעשיו שכותב הגט לשמה שכותב שם האיש והאשה והזמן ושם עירו ושם עירה והא דאמר בפ"ק דחולין (דף יב: ושם) גבי וכולן ששחטו ואחרים רואין אותן שחיטתן כשירה ומוקי לה כר' נתן דלא בעי כוונה לשחיטה משמע דלרבנן דבעו כוונה לשחיטה לא מהני גדול עומד ע"ג דהתם אחרים אין מלמדים אותו אך שראוהו שלא קלקל וגם אין מחשבתו ניכרת מתוך מעשיו כמו חליצה דאין מתכוין אלא לאיתוך כשר בעלמא כדאמר בפ"ק דחולין (דף יג.) דבעינן מחשבתו ניכרת מתוך מעשיו: **דאמר** רבי זירא כל הרואי לבילה כו' • מילתיה דר' זירא בפ' המנחות והנסכים (מנחות קג: ושם) גבי שעיר ואחד אין נבללים ופריך וכי לא בלל מאי הוי והתנן (שם דף יח.) אם לא בלל כשר וא"ת מאי קשה והא לכתחלה בעינן בילה ואומר ר"י דשאני התם כיון דאמר הרי עלי מנחה ס"א עשרון לקרבן גדול קמטין ולכך היה לו לעשות הכל בכלי אחד אם בדיעבד כשר בלא בלילה ודוקא כי אמר הרי עלי מנחה אמרינן דלקרבן גדול קמיטין אבל סתם בלא מנחה לא משמע קביעות בחד מנא כדתנן התם (דף קב:) הרי עלי שני עשרונים להביא בכלי אחד והביא בשני כלים פסול משמע דאם אמר סתם ולא אמר בכלי אחד יכול להביא בשני כלים וא"ת מנא ליה דאם לא בלל דכשר אימא לא בלל כהן אלא זר אבל לא בלל כלל פסולה דהכי נמי אמרינן בהקומץ רבה (מנחות דף יח. ושם) לא יצק כשר ומפרש דהייט לא יצק כהן אלא זר וי"ל דקבלה היה לו לאפילו לא בלל כלל דליכא עיכובא וא"ת ואמאי לא מעכבת והלא בכמה מקומות כתיב (ויקרא ג) בלולה במנחת מאפה תנור ושל מחבת ובמנחת נסכים (במדבר טו) כתיב עובדא בלולה וכן בקרבן נשיאים תריסר זימני וי"ל דלא משמע ליה עיכובא כיון דלא כתיב "ויבלול לשון לוי וכ"ע אם יש עיכובא בעלמא בכה"ג א"כ קולהו גריכי לשון דרשה וא"ת מנא ליה דמעכבת בשאין רואי לבילה וי"ל דסברא הוא דכתיב בלולה ואמר רחמנא דלא מעכבת מסתמא להכי אתכי הא דכתביה דבעינן רואי לבילה והא דמספקא בפ' נערה בגדרים (דף עג.) אי תרש מיפר אי לא מיפר משום דלאו בר שמיעה הוא וכדרבי זירא הייטו משום דשמא לא כתיב קרא ושמע אלא אורחא דמילתא דהכי הוי דכי שמע מיפר וקשה לר"י ערל ועמא אמאי משלחין קרבנותיהן הכי דסמיכה לא מעכבת נימא כל שאין רואי לבילה בילה מעכבת בו וי"ל מדדרשינן בת"כ *מזובו ולא מנגעו ש"מ דטמא משלח קרבנות דבהבאת קרבנות תלייני ועוד מדמעטינן בפ"ק דתגיגה (דף ז: ושם) שמא מובאת שמה והבאתם שמה כל שיעמו בביאה יעמו בהבאה ש"מ דשאר קרבנות משלחין ולא חיישינן שיהא רואי לסמיכה וה"ר שמעון הקשה מדאמר בפ' נגמר הדין (סנהדרין דף מה:) דאיכא מ"ד נקטעה יד העדים חייב דלא בעי קרא כדכתיב ואמאי לא אמרי' כיון דכתיב יד העדים דבעינן רואי ליד העדים ושמא יש שוס ייתור דמחייב אע"פ שנקטעה ידם אי נמי אין סברא לומר שיפטר משום שאין לעדים יד: ככה

[ר"ל וגללא וכ"א תוס' מנחות יח: ד"ה ואמר:]

[וכ"א בגמרא מגילה ח. וע"ש בפרש"י היטב ומצוה ליישב ושיין בתשובת זכרון יוסף דף עה סעוד ד מה שכתב לי על שהי קושיות שאלתי בענין דסכא ותירוצו נכון על דרך רחוקה וע"ש היטב תוס' ר"ה אחרי ד"ה אחרי ונראות מדי תרלה הא דנו ונחמתות מדי תרלה הא דנו ונרבורות הא. ונגעיו: בת: תרלה והא דנו ופסחים מב. ד"ה ערל ותניא ד: ד"ה דכתיב ונגעה בוד: ד"ה בל]

אמר ליה רבי אלעזר °ככה יעשה *כל דבר שהוא מעשה מעכב א"ל רבי עקיבא *משם ראיה ככה יעשה לאיש כל דבר שהוא מעשה באיש *החרש *שנחלץ והחרשת שחלצה וחולצת לקטן חליצתה פסולה *קטנה שחלצה תחלוץ משתגדיל ואם לא חלצה חליצתה פסולה "חלצה בשנים או בשלשה ונמצא אחד מהן קרוב או פסול חליצתה פסולה רבי שמעון ורבי יוחנן הסנדלר מבשירין ומעשה באחד שחלץ בינו לבינה בבית האסורים ובא מעשה לפני רבי עקיבא והכשיר: גמ' אמר רבא השתא דאמרת קריאה לא מיעכבא לפיכך אלם ואלמת שחלצו חליצתן כשירה תנן חרש שנחלץ והחרשת שחלצה והחולצת מן הקטן חליצתה פסולה מ"ט לאו משום דלא בני קרייה נינהו לא משום דלאו בני דעה נינהו אי הכי אלם ואלמת נמי אמר רבא אלם ואלמת בני דעה נינהו ופומייהו הוא דכאיב להו והא אמרי דבי רבי ינאי לפי *שאינו באמר ואמרה אלא כי אתמר דרבא אסיפא אתמר חרש שנחלץ והחרשת שחלצה והחולצת מן הקטן חליצתה פסולה אמר רבא השתא דאמרת קרייה מעכבא °לפיכך אלם ואלמת שחלצו חליצתן פסולה ומתניתין כר' זירא דאמר ר' זירא °כל הראוי לבילה *אין בילה מעכבת בו וכל שאין ראוי לבילה בילה מעכבת שלחו ליה לאבוה דשמואל "יבמה שרקקה תחלוץ "מכלל דאיפסלא לה מאחין מני אילימא ר' עקיבא השתא ומה במקום מצוה דאיכא למימר מידי דהוה אאימורים דכי ליתנהו לא מעכבי וכי איתנהו מעכבי אמר ר"ע לא מעכבא מאחין איפסלא ואלא לר' אלעזר והא שני דברים המתירין נינהו *ושני דברים המתירין אין מעלין זה בלא זה אלא כרבי דתניא *°כבשי עצרת אין מקדשין הלחם אלא בשחיטה כיצד שחטן לשמן וזרק דמן לשמן קדש הלחם שחט שלא לשמן וזרק לשמן לא קדש הלחם שחטן לשמן וזרק דמן שלא לשמן קדוש ואינו קדוש דברי רבי ר' אלעזר בר"ש אומר לעולם אינו קדוש עד שישחוט לשמן ויזרוק דמן לשמן (ז) ומי אמר ר' עקיבא רקיקה לא פסלה והתניא "חלצה ולא

רקקה

כל דבר שהוא מעשה מעכב דכי כתיב ככה דמשמע עיכובא אמעשה כתיב וקרייה דכורא בעלמא הוא: **כל דבר שמעשה** • ורקיקה מעשה היא: **מעשה באיש** • תלילה שהאשה עושה מעשה בגופו של איש לאפוקי רקיקה דלאו מעשה באיש הוא: **החרש שחלץ חלילתו** תורה אור **פסולה** • לפוטרה במקום אח כשר: **והרשת שחלצה חלילתה פסולה** • היא דכריכ עלמה אינה נפטרת בחלילתה כדאמרי' לקמן בפ' ב"ש (דף קי.) ואין לה תקנה אלא ביבום ואם רצה להוציא יוציא בגט: **חלצה בשנים** • כשרים לו בג' ונמצא אחד מהן קרוב דהדר הוו להו שנים חלילתו פסולה: **ורבי שמעון ור' יוחנן הסנדלר מבשיריס** • וא"ג בשנים דהא בשנים עסיק נמי ת"ק: **גמ' אלם ואלמת** • שחלצו חלילתן כשרה: **והאמרי דבי רבי ינאי** • ומפרש טעמא דמתני' דחרש וחרשת מפני שאינן בואמר ואמרה דתנן (תרומות פ"א מ"ב) חרש שדברו חכמים בכל מקום שאינו לא שומע ולא מדבר: ועמד ואמר ונגתה ואמרה: **חלילתה פסולה** • ומתני' דקתני לא קרא חלילתה כשרה כר' זירא דא"ל דא"ל זירא בפרק המנחות והנסכים (מנחות קג:) כל הראוי לבילה כו' דקתני האומר הרי עלי ס"א עשרונים מביא ס' בכלי אחד ואחד בכלי אחר ומפרש טעמא משום דקים להו לרבנן דשאים נבללות בכלי אחד אבל ס"א אינן נבללין מאי הוי והתנן (שם יח.) אם לא בלל כשר ומשני רבי זירא הראוי לבילה אין בילה מעכבת בו דאפילו לא בלל כשר ואין ראוי לבילה בילה מעכבת בו הראוי לבילה בעינן דאפשר להתקיים בה מצות מנחה והכא נמי אע"ג דקרייה לא מעכבא הראוי לקרייה אבל בשאין ראוי מעכבת: **יבמה שרקקה** • דנפסלת עליהן מייבום: **במקום מצוה** • בשעת חלילה שהרקיקה מצוה: **אאימורים דכי ליתנהו מעכבי** • כשר מאכילה בפ' תמיד נשחטו (פסחים נט:) וכי ליתנהו לא מעכבי כגון שנטמאו או שאבדו והכא נמי נימא אע"ג דלאו מעשה חשוב באיש הוא הואיל ואפשר לרוק ליעכב וקאמר רבי עקיבא לא מעכבא: **אלא לר' אלעזר** • דאמר במתני' מעכבא אלמא מעשה הוא: ה"ג והא שני דברים המתירין אין מעלין זה בלא זה: **אין מקדשין שהי הלחם** • להיות קדוש קדושת הגוף ליפסל ביולא ולינה אלא בשחיטה ואע"פ שהן טעונין תנופה חיין עם הלחם אין תנופתן מקדשן אלא שחיטתן דגמר מאיל מיר דכתיב (במדבר ו) ואת האיל יעשה זבח שלמים לה' על סל המצות הלה הכתוב עשיית סל המצות בזביחת האיל בפ' התכלת: כיצד ל"ג: **לחם קדוש** • ליפסל ביולא ואין קדוש להיות ניתר באכילה: רקקה

[פוסק לו. ופי' תוס' לקמן קס. ד"ה ככה יעשה]

[שבת כט: ומ"ר]

[עי' תוי"ט בשם ר"י דבכולן איתא שחלץ]

[עי' תוס' לקמן קס: ד"ה קטנה]

[עי' תוס' ניסין עח. ד"ה וכיה יכול]

קדושין כה. מדיס עב. ב"ב פח: מכות יח: חולין פג: מנחות יח: קנ: נדה סו:

[מנחות פפ.]

פסחים נג: מנחות מח. סב:

מסורת הש"ס

עין משפט נר מצוה

נה א מיי' פ"ד מהל' יבום הלכה מז סמג עשין נב טוש"ע אה"ע סי' קסט סעיף ב וכסדר חליצה סעיף ד וכסיכום כולל חליצה סעיף ו:

נו ב מיי' שם הלכה יג טוש"ע שם בהלכות חליצה סעיף מג:

לקמן קי.

נז ג מיי' פי"ו מהלכות מעשה הקרבנות הלכה ו:

נח ד ה מיי' פ"ד מהלכות יבום הלכה יד סמג עשין נב טוש"ע שם סימן קסד סעיף מה.

נט ו מיי' פ"ט מהל' מעשה הקרבנות הלכה יא:

ס ז מיי' פי"ז מהלכות פסולי המוקדשין הלכה יח:

סא ח מיי' פ"ד מהלכות יבום הלכה יב סמג עשין נב טוש"ע שם סעיף מג:

הגהות הב"ח

(ז) גמ' וזרוק דמן לשמן (ומי אמר רבי עקיבא) הא"מ . וכ"כ ס"ק ולרבי עקיבא:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com